

Usmernenie k § 37 zákona č. 582/2004 Z. z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov k predmetu dane za ubytovanie

Predmet dane za ubytovanie

Zákon o miestnych daniach v § 37 až § 43 upravuje daň za ubytovanie. Podľa § 37 zákona o miestnych daniach predmetom dane za ubytovanie je odplatné prechodné ubytovanie fyzickej osoby v ubytovacom zariadení, ktorého kategorizáciu určuje osobitný predpis. Vychádzajúc z predmetného ustanovenia pre naplnenie predmetu dane za ubytovanie je potrebné, aby boli splnené súčasne tieto podmienky:

- prechodné ubytovanie fyzickej osoby,
- poskytnutie prechodného ubytovania za odplatu,
- prechodné ubytovanie v ubytovacom zariadení, ktorého kategorizácia je uvedená v § 3 vyhlášky č. 277/2008 Z. z., ktorou sa ustanovujú klasifikačné znaky na ubytovacie zariadenia pri ich zaraďovaní do kategórií a tried (ďalej len "vyhláška č.277/2008 Z. z.).

Prechodné ubytovanie fyzickej osoby

Zákon o miestnych daniach nevymedzuje čo je prechodným ubytovaním na účely zákona. Vychádzajúc z jedenástej časti Občianskeho zákonníka, ktorý v § 754 upravuje zmluvu o ubytovaní z odseku 1 vyplýva, že objednávateľovi vznikne právo, aby mu ubytovateľ poskytol prechodné ubytovanie na dohodnutú dobu alebo na dobu vyplývajúcu z účelu ubytovania v zariadení na to určenom (hotely, ubytovne a iné zariadenia). Podľa odseku 2 za ubytovanie a služby s ním spojené je objednávateľ povinný zaplatiť ubytovateľovi cenu v lehotách určených ubytovacími poriadkami. Predmetné ustanovenie nevymedzuje dĺžku prechodného ubytovania, iba z doby ubytovania musí byť zrejmé, že ubytovanie má prechodný charakter.

Poskytnutie prechodného ubytovania za odplatu

Základom dane podľa zákona o miestnych daniach je počet prenocovaní, pričom sadzbu dane určí obec v eurách na osobu a prenocovanie všeobecne záväzným nariadením.

Prechodné ubytovanie v ubytovacom zariadení, ktorého kategorizácia je uvedená v § 3 vyhlášky č. 277/2008 Z. z.

Pretože zákon o miestnych daniach zaviedol v § 37 pri predmete dane za ubytovanie odkaz iba k § 3 vyhlášky č. 277/2008 Z. z., z uvedeného dôvodu sú na účely tejto dane záväzné iba kategórie vymedzené v predmetnom ustanovení. Podľa § 3 vyhlášky sú kategórie a triedy ubytovacích zariadení upravené nasledovne: 1. hotel, garní hotel, horský hotel, kongresový hotel, wellness hotel, kúpeľný hotel, boutique hotel, apartmánový hotel, 2. botel, 3. penzión, 4. apartmánový dom, 5. turistická ubytovňa, 6. chatová osada, 7. kemping, minikemp, 8. táborisko, 9. ubytovanie v súkromí, izba, objekt, prázdninový byt. Ostatné ustanovenia vyhlášky sa na daň za ubytovanie nevzťahujú.

Prechodný pobyt občanov upravuje zákon č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v § 8.

Podľa odseku 1 predmetného ustanovenia prechodný pobyt je pobyt občana mimo miesta trvalého pobytu, kde sa občan dočasne zdržiava, ak má trvať viac ako 90 dní; prechodný pobyt je tiež pobyt občana trvalo žijúceho v zahraničí, ktorý má na území Slovenskej republiky trvať viac ako 90 dní. Podľa odseku 5 predpokladaná doba prechodného pobytu môže byť najviac päť rokov. Ak prechodný pobyt trvá aj po skončení predpokladanej doby, občan je povinný hlásiť prechodný pobyt znova. Ak sa prechodný pobyt skončí pred uplynutím doby, na ktorú bol ohlásený, občan je povinný túto skutočnosť ohlásiť; ak tak neurobí, ohlasovňa záznam o prechodnom pobyte zruší na návrh vlastníka alebo všetkých spoluvlastníkov budovy alebo jej časti.

Ak v ubytovacom zariadení je prechodne ubytovaná fyzická osoba, ktorá je zároveň prihlásená k prechodnému pobytu, prihlásenie k prechodnému pobytu nemení charakter prechodného ubytovania. Pretože zákon o miestnych daniach neurčuje dobu prechodného ubytovania, fyzická osoba, ktorá je prihlásená k prechodnému pobytu na obdobie dlhšie ako napr. 8 mesiacov, je povinná platiť daň za ubytovanie. V danom prípade je potrebné prechodné ubytovanie v ubytovacích zariadeniach odlišovať od nájmu miestností alebo časti nehnuteľností, pretože pri nájme sa neposkytujú ďalšie služby ako výmena posteľnej bielizne, upratovanie a pod., tak ako v prípade prechodného ubytovania. V prípade nájmu si tieto služby vykonáva nájomca sám.

*Vypracoval: Finančné riaditeľstvo SR Banská Bystrica
Odbor daňovej metodiky
november 2014*